

Ing. Miroslav Kelnar: Za nahlášení korupce – šup za katr!

narodnidemokracie.cz/ing-miroslav-kelnar-za-nahlaseni-korupce-sup-za-katr

4. 8. 2023

Zde je můj třetí příběh ze života současné české společnosti, na kterém chci ukázat, jak prohnílý je tento současný režim v tom nejzákladnějším, a to v trestněprávním systému, kde každý občan očekává spravedlnost a rovné zacházení a ono té spravedlnosti tu není ani za nehet. Takto nějak, jak tu nastíním, vypadá spravedlnost v banánových republikách s banánovou spravedlností, kdy že za kritiku korupce si v této zemi říkáte o vstupenku za katr.

Zde u tohoto mého 3. pokračování banánových příběhů z banánového bantustanu zvaného Česká republika může ohromit čtenáře velká škoda, které spadla k tíži českého daňového poplatníka, kde šokující je, že přes tuto ohromnou škodu si je česká politická věrčuška s policií a státním zastupitelstvím jistá, že jim to projde. A vono jo, alespoň to tak z vonku vyzerá. Spojily se tu temné síly politických šíbrů s policií a státním zastupitelstvím, aby si

nejdříve politické strany mohly nacpat své stranické trezory korupčními penězi, a pak aby se kauza rychle odklidila z očí veřejnosti. A když tu náhodou někdo vyskočí, že takto rozkrádat tuto zemi, přece nejde, tak dostane po čenichu.

A ono se jim to daří, a proč se jim to daří? Protože v této společnosti naprosto vymizel smysl pro čestnost a spravedlnost a k tomu i odvaha, a zakořenila se tu místo toto zbabělost prostého lidu ukázat na korupci prstem a říci, tak takto tedy ne, my si tu naši milou republiku takto rozkrádat nenecháme.

Asi si vzpomínáte, když tato vládní kamarila nabádala nedávno české prostáčky, že je na čase se opět vrátit k dobrému zvyku z období 3. říše, to je práskání jeden na druhého, tak to dá rozum, že tím neměla na mysli, že začnete práskat na ty politiky, co si nacpali kapsy korupčními penězi. Doporučení se v tomto případě týkalo čistě jen politických případů, že někde něco od srdce napíšete na Facebooku a nebo někde něco veřejně prohlásíte proti Ukrajině a jejich vlajce. Je přímo symbolické, že jako kladivo na mé protikorupční výkřiky používá tato vláda co? No přece princip boje s dezinformacemi.

Jak nakonec ukáží na tomto svém exemplárním případě, že ti, kdo by měli nakonec skončit ve spárech české justice, tak to nejsou ti, co tento stát připravili o 14 miliard korun, ale představitel právě těch, jež na tento případ korupce upozornil a dožadoval se, aby byli příslušní zodpovědní lidé popohnáni ke spravedlnosti. Jak já říkám, z lovce udělal tento režim nakonec lovenou zvěř.

Na mém příběhu, který jsem prožil a stále ještě prožívám, najdete snad i odpověď na otázku, jak se podařilo tento stát tak snadno rozkrást za těch 33 let. Ale není to jen vina hrabivých politiků, že žijeme ve snědeném krámu, je to vina i občanů, kterým dokud neukradne někdo židli pod zadkem, tak jim to je úplně fuk.

Ten příběh řetězové korupce se začal odvíjet v roce 2010, kdy si turecký investor přišel od České exportní banky (ČEB) půjčit 11,7 miliard korun, aby si za ně mohl koupit českou elektrárnu a na České exportní bance mu naznačili, že by mu jako ty prachy půjčili, že by ale chtělo trošku namáznout tuto dobrou vůli banky bratru tak nějakými 5 miliony USD. Ten turecký investor mi pak jednou vysvětlil při hovoru, že objel celý svět, ale v té době, kdy ve světě řádila ekonomická krize, že mu nikde nechtěli půjčit na výstavbu této elektrárny, jen ta jedna jediná Česká exportní banka, ta že mu prý byla ochotna půjčit.

Sdělili mu však současně, že ty penízky do kapsy nejsou pro tuto Českou exportní banku, ale prý pro nějaké to české ministerstvo. Kdo má blízko k tomuto finančnímu sektoru, ten ví, že v zásadě největším akcionářem ČEB bylo v té době Ministerstvo financí a jak se říká, že větší bere, takže není třeba dlouho přemýšlet, kam tento drobný obulus asi mohl zamířit.

Nechci tím nic naznačovat, ale tehdejším ministrem financí byl Kalousek dobře známý svým bojem za tzv. rozpočtovou odpovědnost. A Kalousek zodpovědný byl, alespoň ke své vládě, protože on věděl, že ty dopady z cinknutých úvěrů pro zahraniční investory na projekty, kde je vysoká pravděpodobnost, že projekt zkolabuje, že mají určitou setrvačnost. U takovýchto investičních případů existuje několikaletá prodleva, než se ta ztráta ze zkolabovaného projektu promítne do deficitu státního rozpočtu. Takže tato obecná kalkulace byla, já poberu teď, ale ty škody spadnou na ty po mně. A to byly vláda Sobotkova a Babišova.

No a teď si jako přečtíme na stránce [Babišova Facebooku](#) – jak to skončilo. Zde se píše: „Takovéhle nepovedené zahraniční projekty v České exportní bance, za které jsou zodpovědné tradiční demokratické strany, stály náš rozpočet už 40 miliard. A jsou tam další rizikové úvěry, které jsme zdědili“.

Tak to říká Babiše velmi kulantně, kolik že Sobotkova a Babišova vláda zaplatily za tyto zkolabované projekty z dob vlády ODS a TOP 09 z let 2009 – 2011, a byl toho pěkný ranec. A teď si vzpomeňte, jak tu vykřikoval Fiala před posledními volbami, že Babišova vláda zadlužuje tuto zemi, a že oni s tím prý udělají pořádek. Tomu říkám velké chucpe, hodit na Babišovu vládu 40 miliard korun z cinknutých úvěrů a pak ji ještě kritizovat za to, že zadlužuje zemi. To chce ale hodně drzosti u Fialu a spol., to vám povím.

Ono těch případů bylo více, kdy se na vysoce rizikový projekt za Nečasovy vlády tzv. „vlády rozpočtové odpovědnosti“ půjčily státní peníze a ten úvěr se pak nesplatil. Zde je článek, který naznačuje, kolik těch podezřelých případů asi tak mohlo být:

„Razie: Policie vyšetřuje 16 případů České exportní banky a pojišťovny EGAP“

Ale není to úplný výčet průšvihů Nečasovy vlády, protože mezi těmito 16 podezřelými případy úvěrů poskytnutých na České exportní bance není zahrnut ani ten náš případ turecké elektrárny Adularya, o kterém tu píšete, který se asi ještě zdál policii jako by v rámci rámce.

Já jsem se pokusil nedávno napsat do Kontrolního výboru českého Parlamentu, aby věc poskytnutí úvěru na případu Adularya z roku 2010 nechali prověřit Nejvyšším kontrolním úřadem, tak jako těch 16 případů v tom výše uvedeném článku. A víte, co mi poslanci z tohoto kontrolního výboru vzkázali? Ve slušnější výrazové formě, že abych si trhnul nohou. Já už totiž na tom Nejvyšším kontrolním úřadu byl v roce 2018 se stejnou žádostí, a tehdy mi tam řekli, jo holenu, to nemůžeš jen tak přijít a říci, prověřte, zkontrolujte, na to jsi malý pán, to na nás musí přijít alespoň poslanci z Parlamentu. No a vidíte, ti co by mohli, tak ti zase nechtějí.

Tak to jsou poslanci, kteří mají hájit vážení vaše zájmy. Houbelec. Dokud v Parlamentu bude vládnout Pětidemolice, a ta přece převládá i v těch parlamentních výborech, tak žádný obrat k lepšímu neočekávejme. To jsem přece vysvětlil ve svém prvním článku o událostech u Národního muzea 11.3.2023, jak se ve výborech hlasuje čistě stranicky bez jakéhokoliv ohledu na to, na čí straně stojí právo.

Tak to je přece velké know how vlád ODS a TOP, že se její deficity zakrývají tím, že se odloží na příští vlády, a to by přece byla škoda, toto know how nechat jen tak zapadnout. A zrovna nedávno jsem četl v tisku, jak tento Kalouskův trik zopakovala Fialova vláda, která si vzala půjčku od mezinárodní banky s odloženou splatností. Tedy uzavřete dohodu s bankou, že vám půjčí, ale že splácení půjčky nezačne hned, ale až za pár let. A kdy? No přece po nových volbách, kdy už u moci bude jiná vláda. Vzpomínáte si na ten Fialův plakát, abyste se prý nemuseli stydět za svého premiéra? Inu, bezcharakternost dnes asi není něco, za co by se politik styděl.

Já sleduji, co se v těch 16 případech, o kterých se zde píše v tisku, děje a nenarazil jsem na jediný případ, kdy by šel někdo sedět za tyto cinknuté úvěry. Možná já budu první, co půjde do tepláků v souvislosti s cinknutým úvěry a zkolabovanými projekty. Na začistění těchto případů je potřeba mít zručného Vrchního státního zástupce, který zkrátka má zase to jiné know how, jak zametat politicky nepohodlné kauzy pod koberec. Ale řekněme si upřímně, ono by ten případ

nešlo jen tak zamést, kdyby na Vrchním státním zastupitelství seděli samí čestní státní zástupci, kdo by pak tu špinavou práci tam odvedl?

Kéž by těch 5 milionů USD do kasy tehdejší vlády „vlády rozpočtové odpovědnosti“ byla jen jediná malá domů na tomto případě. Musím přiznat, že tento přijatý obulus stále ještě nevylučoval, že by se ten případ turecké elektrárny ADULARYA mohl úspěšně dokončit. Ale

jak se začalo, tak se i pokračovalo, kdy ten nešťastný turecký investor, který namazal rozběh tohoto projektu 5 miliony USD, vůbec netušil, jak riskantní je, si něco začít s banánovým bantustanem prorostlým korupcí pod názvem Česká republika. Ta elektrárna, když se konečně uvedla do provozu, tak se zkrátka nedala provozovat, a k tomu se teď dopracujeme, proč se nedala tato elektrárna provozovat.

On totiž ten český generální dodavatel, který žádnou elektrárnu předtím nepostavil a toboš, aby takovou elektrárnu někam vyvezl do zahraničí, tak, aby toho ještě nebylo málo, si k tomu za dodavatele kotlů vybral rakouskou firmu Austrian Energy, která nikdy v požadované technologii předtím podobně velký kotel nevyprojektovala, aby vůbec dokázala, že tuto práci umí. A není se pak čemu divit, že když tato firma dělala projekt tak velkého kotle poprvé, tak že se jí ten první pokus nepovedl. Pro přesnost musím uvést, že ten kontrakt mezi generálním dodavatelem elektrárny – Vítkovice Power Engineering se podepsal pak již s rakouskou firmou Andritz, protože firma Austrian Energy někdy kolem roku 2010 zkrachovala a ta druhá firma ji převzala i s těmi projektanty, kteří pracovali dříve u Austrian Energy.

Jak je vůbec možné, že u tohoto generálního dodavatele vybrali za dodavatele kotle někoho, kdo s podobně velkým kotlem ještě neměl zkušenosti? To přestala být pro mě záhada v momentu, když jsem si dodatečně zjistil, kdo u generálního dodavatele seděl ve výběrové komisi, a kdo tam prosazoval, aby tento kšeft – dodávku dvou kotlů na principu fluidní technologie dostala firma, která nikdy nic podobně velkého nedělala. Sdělil jsem tato jména bíjců za kšeft pro rakouskou firmu Austrian Energy i policii s doporučením, aby tyto lidi zavolala k výsledku, aby zdůvodnili, co je k této podpoře firmy bez zkušeností s tak velkým kotlem vedlo. Takový výběr totiž smrdí korupcí na hony. Vyšetřovatel je nezavolal, a nezavolal ani ty další, které jsem já ve svém trestním oznámení doporučoval.

To nejpodivnější na celém tomto případě se ale událo až 5 let poté, a to v momentu, když se ukázalo, že kotel dodaný rakouskou firmu Andritz správně nepracuje. Tehdy se opět naladilo vedení generálního dodavatele na notu bezprecedentní podpory rakouské firmy Andritz (stejně jako když se vyvíral dodavatel kotle na VPE), a vedení VPE začalo proti veškeré logice tvrdit, že za špatnou funkčnost kotle, že prý může uhlí, které by snad mělo být odlišné od parametrů uhlí, které byly zadány v kontraktu.

Ale odborníci na tento typ kotle, kteří tomuto typu kotle rozuměli a pracovali na stavbě v dresu VPE při uvádění kotle do provozu, ti tvrdili pravý opak, že ten kotel je špatně technicky navržen, kdy tento kotel měl pracovat na principu cirkulující fluidní vrstvy, avšak při zkušebním provozu ten kotel tu cirkulující fluidní vrstvu vůbec netvořil. A tuto skutečnost si bylo možno ověřit vizuálně pohledem do kotle. Od doby, kdy se potřetí během 5 měsíců provozu zopakoval stejný problém na kotli, to je, že se tento zatavil popílkem, tak bylo stále ještě 10 měsíců do doby, než vyprší garanční doba firmy Andritz. Takže nebylo nic jednoduššího, než napsat reklamační dopis na rakouskou firmu Andritz, aby kotel uvedla do správného provozního režimu, to je, aby v kotli konečně začala cirkulovat ta fluidní vrstva.

10 měsíců hrálo vedení VPE vůči veřejnosti hru s blamáží o špatném uhlí za nečinného přihlížení státních orgánů, a až měsíc poté, co vypršela ta záruční doba firmy Andritz, tak pak si teprve objednala česká vláda zpracovat studii na to, proč ten kotel správně nepracuje. A ta zpráva ukázala, že tito naši odborníci, co ten kotel na stavbě uváděli do provozu, že měli plnou pravdu, a že uhlí na dolech u elektrárny Adularya je v podstatě stejné, jako bylo v zadání

kontraktu. A tím splaskla bublina o zlém uhlí, bublina, se kterou se tady hrálo po dobu 10 měsíců do vypršení záruk firmy Andritz, aniž si tuto blamáž nechal někdo odborně ověřit. A když už si nechal konečně někdo odborně ověřit tu podstatu problému na kotli, tak již bylo po záruční době firmy Andritz.

Zde byl publikován článek o závěrech této expertní zprávy objednané měsíc vypršení záruční doby firmy Andritz a dokončené v listopadu 2017, tedy 7 měsíců poté, kdy vypršela záruční doba firmy Andritz: „Turecká elektrárna, na kterou Česko půjčilo 12 miliard, stále nefunguje. Na vině nejsou Turci, ale Češi a Rakušané, ukázala studie“

Od doby publikování této zprávy by tedy v této republice již neměl být nikdo, kdo by omílal tuto lež, že za problémy v činnosti kotle na projektu Adularya, že může špatné uhlí. Na základě této vědomé lži šířené vedením generálního dodavatele – VPE, jejich šíření bylo taktéž tolerováno českými politiky, pak zbankrotoval nejen generální dodavatel elektrárny – firma Vítkovice Power Engineering, ale zbankrotoval skoro celý vítkovický holding, to je firma, která byla na českém trhu téměř 200 let a přežila všechny hospodářské krize, války, pandemie španělské chřipky, tak ta pak nepřežila pár hrabivých rukou lidí ve vedení VPE a stejně hrabových lidí na státní úrovni.

Já ty vedoucí pracovníky, kteří tak srdnatě hájili zájmy rakouské firmy Andritz proti zájmům vás, českých daňových poplatníků, já je znám, vždyť jsem přece připravil na toto téma výživné trestní oznámení o 400 stránkách, kde jsem tento případ rozebral zepředu i zezadu.

Ale vraťme se ke kořenu toho, co jsem chtěl v tomto článku sdělit. Vyjádřil jsem tu názor, že přenesení škod pocházející ze špatného návrhu kotle od rakouské firmy Andritz na českého daňového poplatníka bylo provedeno vědomě vedením VPE s podporou českých státních institucí a příslušných ministerstev. Nemohu to prokázat, ale podivné chování těchto aktérů napovídá, že tam prošly opět nějaké ty peněžní toky, jak je v této zemi zvykem. A v kontextu s tímto mým názorem jsem se pokusil iniciovat prostřednictvím podání trestního oznámení v listopadu 2018 na Vrchní státní zastupitelství v Praze vyšetřování, jak mohlo vlastně dojít k tomu, že škodu za špatně vyprojektovaný kotel nakonec zaplatil český daňový

poplatník. Vyšetřováním byla pověřena Národní centrála proti organizovanému zločinu (NCOZ). Řeknu tu jen krátce, že to vyšetřování vlastně vůbec nikdy nezačalo, bylo od samého začátku na NCOZ zablokováno a mám dojem, že ho zablokovalo Vrchní státní zastupitelství, aby se nepřišlo na kloub tomu, jak došlo k přenesení škody 14 miliard korun na naše bedra.

Je možné se dohadovat, kam až mohl jít ten tok peněz z tohoto transferu škod na český stát, já jsem to zatím neodhalil. Ale stačí si jen uvědomit, že bez pomoci českých státních orgánů by to nešlo takto hladce zařídit. Je evidentní, že český stát napomáhal tomu, že se nikdo nedomáhal po rakouské firmě Andritz, aby kotel po sobě opravila, ale pak ten vládnoucí mafiózní klan vyloženě zablokoval vyšetřování této kauzy.

Asi stačí, abych charakterizoval postup vyšetřování/nevyšetřování tím, že uvedu, že jsem nebyl schopen donutit vyšetřovatele z NCOZ, a ani dozorujícího státního zástupce, za celých 6 let, aby zavolal k výslechu mého klíčového svědka, na jehož svědectví stálo to moje trestní oznámení. Ti moji svědkové byli v podstatě dva, kteří na stavbě uváděli kotel do provozu na straně VPE, a kteří od samého začátku tvrdili, že ten kotel netvoří cirkulující fluidní vrstvu, takže ten kotel nemůže správně pracovat. A s tím nemělo složení uhlí nic společného. Tak tyto moje dva koně rozhodující pro objasnění toho, kdo a jak se tu provinil vůči českému daňovému poplatníku, tak ty mi nikdy vyšetřovatel z NCOZ nepozval k výslechu. Já rozumím nechuti vyšetřovatele, pozvat ty dva mé svědky. Vyšetřovatel zkrátka nechtěl, aby se objevilo písemně ve vyšetřovacím spise, že to, co tvrdím já, že se opírá o svědectví těch nejpovolanějších, těch, kteří jednak princip práce fluidního kotle znají, a za druhé, oni byli u kotle, když se uváděl do provozu. Co kdyby náhodou jednou někdo skutečně nezávislý na vládě prověřoval, jak tento případ byl vyšetřován? Také celé to

vyšetřování na NCOZ bylo odloženo již v roce 2020 s odůvodněním, že se nic z toho, co já jsem tvrdil ve svém trestním oznámení, neprokázalo. Jak také mohlo, když se nevolali moji svědkové.

Stěžoval jsem si na faktické nevyšetřování této kauzy dozorujícím státního zástupci, pak na Vrchní státní zástupkyni Bradáčovou, pak na Nejvyšší státní zastupitelství a pak i na Nejvyššího státního zástupce Igora Stříže a nebylo mi to nic platné. Všichni jsou vzájemně smluveni, že případ korupce se škodou 14 miliard korun zkrátka zmizí z povrchu země s visačkou – pachatelem je uhlí.

Jen já se svou sveřepostí jsem neustále posílal stížnosti na poslance Parlamentu, senátory, politické strany, parlamentní komise, nadace proti korupci, na investigativní novináře atd., kdy jsem se snažil zapojit do tohoto skandálního korupčního případu všechny, kdo mohl nějak pomoci s rozběhem vyšetřování. Kromě dvou, a to senátora Libora Michálka a poslance parlamentu Volného, jsem nikde žádného podporovatele nezískal. Pardon, abych nezapomněl ještě na redaktorku Radiožurnálu Janu Klímovou, která natočila o tomto projektu v roce 2017 reportáž. Takže dodatečně děkuji této milé dámě.

Co se mi podařilo po velkém úsilí a řadě stížností, a to stížnosti až na Radu pro rozhlasové a televizní vysílání, že jsem dostal tento skandální případ do televize do pořadu ČT Reportéři, a to dne 27.3.2023, je to druhý případ v tomto pořadu.

V této reportáži však neřekli to nejpodstatnější, že za zkolabování tohoto projektu je zodpovědná rakouská firma Andritz. Takže v pořadu zaznělo, ano, je to velká škoda, ale kdo za to může, tomu se v pořadu vyhnuli velkým obloukem. Ale i tak, byl to dobrý pořad.

A na závěr jako třešničku na dortu bych přidal, že jako výsledek mého neustálého prudění policie a státního zastupitelství a politických orgánů této zemi, tak proti mně nakonec vykonstruovala policie a státní zastupitelství trestní oznámení, že jsem prý ve svém

trestním oznámení já dezinformoval policii. Ta účelovost trestního oznámení, které bylo podáno vyšetřovatelem a dozorujícím státním zástupcem, kouká z případu jako sedlákoví sláma z bot. Co jiného, než snaha mi zavřít ústa, se pod tímto útokem na moji osobu může skrývat?

No tady vidíte, jak pro tuto vládu je užitečný ten nově připravovaný zákon o dezinformacích. Nelíbí se ti korupce na státní úrovni? Tak šup, a už jdeš za katr za desinformace.

Ti, co připravili tuto republiku o 14 miliard korun, tak ti si v klidu spí a ani je nezavolali na policii něco vysvětlit a ten, co popsal skandální rozhodnutí na tomto případě na cca 400 stránkách trestního oznámení, tak z toho udělala policie a státní zastupitelství dnes lovenou zvěř. Vždyť přece, útok na korupci v tomto státě je útokem proti samotné podstatě Havlistické demokracie v této zemi.

Já doufám, že ten, kdo měl trpělivost přečíst tento dlouhý článek až do konce, tak tohoto nelitoval.

Miroslav Kelnar